

РЕШЕНИЕ

№ 21319

гр. София, 20.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **5024** по описа за **2025** година докладвано от съдия Катя Аспарухова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Р. М. Г., ЕГН [ЕГН], от [населено място] против Решение №1186 от 28.03.2025г. постановено по нахд №15533 по описа на СРС за 2024г., с което е потвърдено Наказателно постановление №24-4332-017278 от 23.07.2024г. издадено от Началник сектор отдел ПП-СДВР, с което на Г. е наложена глоба от 700лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца за нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП.

По изложените в касационната жалба съображения –се моли решението като неправилно да бъде отменено. На първо място се визира, че решението е постановено при съществени процесуални нарушения –деянието не е описано точно в АУАН и в НП - не е посочено точно къде е установена превишената скорост -дали извън или вътре в населеното място. Подчертава се, че посочения номер 29 на бул.Б. шосе не кореспондира с посоката на движение, а се касае за обратна дестинация. Прави се и довода, че трябва да има не само знак за начало на населено място, но следва да има и изричен знак за ограничения на скоростта на 50км.в час. С оглед наведените касационни основания –се моли решението да се отмени и вместо него да се постанови ново, с което се отмени НП.

В съдебно заседание касаторът не се явява, но се представлява и поддържа жалбата си чрез адв.С..

Ответникът не се представлява и не е представил отговор по касационната жалба.

Представителят на СГП –дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и предлага да не се уважава.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведените касационни основания, доводите на страните и доказателствата по делото, Административен съд София – град, XIX касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Административен съд София – град намира, че касационната жалба е допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, в преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

По съществуването на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е неоснователна, тъй като не са налице наведените касационни основания.

Не е спорно, че СРС, за да потвърди НП е приел, че същото е издадено от компетентен орган, в производство без процесуални нарушения, както и при правилно приложение на материалния закон. СРС е визирал, че деянието е описано правилно и същото се изразява в това, че на 18.04.2024г. в 18,54ч. в [населено място] Р. Г. като водач на т.а. с ДНК СВ 3559 ХР, собственост на „АЛД АУТОМОТИВ“ ЕООД управлява МПС в населено място при ограничение от 50км. в час със скорост от 107 км.в час , установена с АТСС №МД 1193-в нарушение на чл.21, т.1 от ЗДвП. Установено е, че от представените доказателства нарушението е безспорно извършено. Не са споделени доводите за наличие на процесуални нарушения, изразяващи се в това, че няма посочено конкретно място. Подчертано е, че както в АУАН, така и в НП е отразено, че нарушението е извършено по [улица]. Прието е, че деянието не представлява маловажен случай. Касационният състав напълно споделя мотивите на СРС, към които препраща на основание чл.221, ал.2 пр.2-ро от АПК. Същите са обосновани и обстоятелствени.

Съставът въприема направените доводи с касационната жалба за защитна позиция. В тази връзка трябва да подчертае, че при връчване на АУАН на нарушителя за последния не е било неясно къде е била установена скоростта, за което свидетелстват липсата на възражения, както на място при връчване на АУАН, така и впоследствие в законоустановения 3-дневен срок. Дори в жалбата до СРС не се излагат основания като наведените в касационното оспорване. Видно от приложената справка за наказанията на водача – същият има 8 влезли в сила глоби /макар и за относително дълъг период/ вкл. за нарушения на чл.21, т.1 от ЗДвП. След като законодателят е ограничил движението в населено място на 50км.в час, то управлението на товарен автомобил със скорост 107 км.в час – от професионален водач следва да се санкционира с предвидените в закона наказания, за да може същите да имат своята конкретно лична превенция.

С оглед изложеното - не се споделя тезата на касатора, че СРС не е установил спорните факти и това къде е била поставена заснемащата система и къде е била установена визирана скорост. В тази насока СРС е проявил процесуална активност и е изискал от Областно пътно управление –С. Схема за организация на движението в района на посочения №29 на бул.Б. шосе в посока от [населено място] към [населено място]. Тази схема подробно е анализирана от СРС, които съображения напълно се споделят. Правилно е установено, че километричното положение е възходящо в посока от [населено място] към [населено място] респ.низходящо от [населено място] към [населено място]. Безспорно е установено, че [улица] е в границите на населеното място. Безспорно е установено, че пътен знак Д11 е поставен на км.243+602. Установено е, че

няма поставен знак В26, което както СРС, така и настоящият състав приемат, че не се изисква, при наличие на движение на МПС в населеното място, което е указано със знак Д11. С оглед изложеното -обосновано е прието, че е допуснато нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, както и наложените санкции са законосъобразни на основание чл.182, ал.1 т.6 от ЗДвП.

.Следователно – решението на СРС като правилно и законосъобразно следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК, във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН, Административен съд София – град, XIX касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1186 от 28.03.2025г. постановено по нахд №15533 по описа на СРС за 2024г..

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.